

lertid er forekommet de 8 Medlemmer, der have stillet Forslaget under Nr. 33, ikke at være heldig, og vi have derfor tilladt os at foreslaae den igjen forandret. Det vil nemlig sees, at § 14 i Forslaget, saaledes som det foreligger, gaaer ud paa at bestemme, at Personer i visse Tilfælde skulle betragtes som Rømningsmænd og straffes som saadanne, hvorefter de følgende Paragrapher, 15 og 16, bestemme, hvorledes virkelige Rømningsmænd skulle straffes. Det forekommer os at være aabenbart, at den rigtige Orden for Paragrapherne er den først at sætte Straffebestemmelser for Rømningsmænd og dernæst at fremkomme med Bestemmelsen om, at Personer i visse Tilfælde skulle betragtes som saadanne, for hvilke Straffen er fastsat i det Foregaaende. Af større Betydning end dette Forslag ere Forslagene under Nr. 34 og 35. Begge disse Forslag tilsigte ligeledes at føre Loven tilbage til en Skikkelse, der stemmer mere overens med den, den havde, da Forslaget blev forelagt af Regjeringen, altsaa at rette paa Ændringer, der ere foretagne i det andet Thing. Det vil sees, at Forslaget under Nr. 34 gaaer ud paa i Lovforslagets § 20 at indsætte en Pasfus, der er udstemt paa et andet Sted, og hvis væsentlige Hensigt er at opstille en nærmere Begrebsbestemmelse af det Ord „Mytteri“, hvorfor § 20 fastsætter Straffen. For at udelade denne Pasfus, som vi saaledes foreslaae indsæt igjen, er der anført, deels at det var uødvendigt at tilføie Noget til nærmere Oplysning om, hvilket Begreb det var, man dermed havde havt for Die, og deels, at den nærmere Bestemmelse af dette Begreb, der indeholdes i det oprindelige Lovudkast, ikke skulde være correct. Hvad det Første angaaer, nemlig Uødvendigheden af at tilføie Noget til nærmere Bestemmelse af Begrebet Mytteri, skal jeg blot tillade mig at gjentage, hvad jeg anførte ved denne Sags første Behandling, at det neppe kan siges at forholde sig saaledes, at det er et Begreb, der gives af sig selv, da det netop har viist sig paa et andet Sted, hvor man foreslog, at dette Stykke skulde gaae ud, at man ikke har havt en klar Forestilling om, hvad der skal forståes derved. Jeg skal fremdeles gjøre opmærksom paa, at det overhovedet ikke har

været Meningen, at Alt, hvad man kunde hense under Begrebet Mytteri, taget i videste Forstand, skulde falde ind under den strenge Straffebestemmelse, Paragraphen opstiller; det har kun været Meningen, at Mytteri, naar det havde en vis Charakter, skulde falde ind derunder. Naar det derimod manglede denne Charakter, men alligevel kunde henføres under det videre Begreb af Mytteri, skulde andre og mildere Straffebestemmelser komme til Anvendelse. Der er altsaa forsaavidt skeet en væsentlig Realitetsforandring i Landstinget, som desuden har den Mangel, at den lader det blive tvivlsomt, hvad det egentlig er, Paragraphen angaaer. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa, hvad der i den Retning er blevet anført paa et andet Sted, hvilket heller ikke vilde kunne være stemmende med Reglerne for en god Forretningsorden her, men kun gjøre opmærksom paa, at forsaavidt det eksempelvis er blevet anført, at naar Mandskabet mod Skipperens Villie og Vidende fandt paa at holde Val ombord i et Skib, vilde dette Forhold ikke gaae ind under Begrebet Mytteri, saaledes som dette Ord var defineret i § 20; idet det ikke kunde siges, at Mandskabet derved foretog Noget, som gif ud paa at formaae Skipperen til at foretage eller undlade nogen Handling med Hensyn til Seiladsen, er dette fuldkommen rigtigt. Jeg troer heller ikke, det vilde være rigtigt, om noget Saadant skulde henføres under Begrebet Mytteri, og naar det ikke bestomindre er udtalt, at det Forhold, som jeg betegnede, dog maatte henføres derunder, om det end kvalificerede sig til en mindre Straf, forekommer det mig, at dette aldeles tilstræffeligt viser, hvorledes der virkelig har været en uklar Forestilling om, hvad det overhovedet var for et Begreb om Mytteri, der skulde gaae ind under Straffebestemmelserne i § 20. — Den anden Art af Ændringer, der blev gjort mod denne Begrebsbestemmelse i Lovudkastet, saaledes som det oprindeligt blev forelagt af Regjeringen, var den, at den ikke var correct. Man har for det Første sagt, at Bestemmelsen ikke var udtømmende, og for det Andet, at den ikke var ganske rigtig. Man har navnlig sagt, at naar det betegnedes som Mytteri, at Mandskabet rottede sig sammen „for at bemægtige sig